

دنیا خواستار توقف جنایات جمهوری اسلامی علیه بشریت است

سه‌شنبه ۲۷ بهمن ۱۳۸۸ - ۱۶ فوریه ۲۰۱۰

ندا حقیقت

با وجود اینکه اولین اعلامیه حقوق بشر در ایران نوشته شده و کوروش بزرگ ناجی مردم بابل از دست "بخت النصر" پادشاه بی کفایت آن زمان بوده است اما اکنون پس از دو هزار و پانصد سال ایرانیان محبوس شده در زادگاه خود از جوامع بین المللی می خواهند تا به اعمال وحشیانه رژیم آخوندی جمهوری اسلامی رسیدگی کنند.

در این میان نمایندگان جمهوری اسلامی که در حقیقت هیچ نمایندگی از جانب ملت ایران نداشته و نماینده عده معدودی فرصت طلب هستند در ژنو مدعی شده اند که جمهوری اسلامی یکی از مهمترین دولتهای دموکراتیک در خاورمیانه است!

گزارش های رسیده حاکی از صحنه های درگیری لفظی میان نمایندگان جمهوری اسلامی با همتایان غربی خود است. این درحالی است که تعداد زیادی از معترضان ایرانی خارج کشور که از نقاط مختلف اروپا به ژنو آمده اند با تجمع مقابل محل برگزاری نشست شورای حقوق بشر در ژنو به وضعیت حقوق بشر در ایران اعتراض کرده و موج سرکوب های پس از انتخابات را محکوم کرده اند.

شورای حقوق بشر سازمان ملل که از روز دوشنبه نشست خود را در ژنو آغاز کرده است نخستین جلسه بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران را در دستور کار خود قرار داده است.

در این نشست، فرانسه و بریتانیا خواستار انجام يك تحقیق بین المللی در باره بروز خشونت های پس از انتخابات ریاست جمهوری در ایران شدند.

"پیتر گودرهام"، نماینده بریتانیا در شورای حقوق بشر گفت: ایران باید بان کی مون، دبیرکل سازمان ملل، را دعوت کند تا در خصوص خشونت های پس از انتخابات تحقیق کند و مستقلاً به بررسی وضعیت حقوق بشر در ایران پردازد.

فرانسه نیز که مانند بریتانیا از اعضای دائم شورای امنیت و

منتقدان جدی وضعیت حقوق بشر در ایران است، خواستار آن شد تهران بپذیرد که موضوع تظاهرات خیابانی و بازداشت ناراضیان سیاسی در هفته‌های اولیه پس از انتخابات از سوی يك گروه بین‌المللی مورد تحقیق قرار گیرد. "ژان باپتیسته ماتئی"، نماینده فرانسه در شورای حقوق بشر، می‌گوید: وضعیت حقوق بشر در ایران طی هشت ماه گذشته به طور جدی وخیم‌تر شده است.

وی اظهار داشت: «مقام‌های ایران سرکوب خونینی علیه مردم خود که به دنبال به دست آوردن حقوق خود از راه‌های مسالمت‌آمیز هستند، به راه انداخته‌اند.

"مایکل اچ. پازنر"، مشاور وزیر امور خارجه آمریکا در امور حقوق بشر و دمکراسی، گفته است که تحقیق سازمان ملل درباره این وقایع می‌تواند حقایق مربوط به ادعاهای شکنجه و کشته شدن برخی از معترضان در بازداشتگاه‌ها را روشن سازد.

وی می‌گوید: حکومت ایران از زمان انتخابات تا کنون میلیون‌ها نفر از مردم را سرکوب کرده است.

این مقام آمریکایی با محکوم کردن "محدودیت‌های فزاینده برای آزادی بیان و مذهب در ایران" از مقام‌های جمهوری اسلامی خواست تا برای حذف شکنجه در بازداشتگاه‌ها و زندان‌ها اقدام فوری به عمل آورند. با این وجود درخواست تحقیق بین‌المللی از سوی هیئت دیپلماتیک ایران در ژنو رد شده و "سید حسین رضوانی"، عضو این هیئت، گفته است که انجام این تحقیق "کاملاً خارج از بحث است"، چرا که به گفته وی، دستگاه قضایی ایران قادر به بررسی ادعاهاست.

همچنین "محمدجواد لاریجانی"، دبیر ستاد حقوق بشر ایران وابسته به قوه قضاییه که ریاست هیئت ایرانی را در ژنو بر عهده دارد، نقض حقوق بشر در این کشور را رد کرد و گفت: "ایران یک کشور دارای دمکراسی باز است که در آن عدالت و حق آزادی بیان تضمین شده است". وی بدون اشاره به سرکوب معترضان در ایران پس از انتخابات ریاست جمهوری اظهار عقیده کرد که "بعد از پیروزی انقلاب اسلامی... متأسفانه موضوع حقوق بشر به عنوان ابزار سیاسی علیه ایران به کار برده شده است".

همچنین پس از اظهارات نمایندگان ایران و سایر کشورها در شورای حقوق بشر، یک کنفرانس مطبوعاتی از سوی فعالان ایرانی حقوق بشر از جمله عبدالکریم لاهیجی، دیان علایی، هادی قائمی و اعضای عفو بین‌الملل برگزار شد.

بر اساس این گزارش، در کنفرانس یاد شده بحث دسترسی بازداشت‌شدگان به وکیل مدافع مطرح شد که فعالان حقوق بشر اعلام کردند این دسترسی برای متهمان وجود ندارد.

موضوع بازداشتگاه کهریزک، سابقه قاضی مرتضوی، دادستان پیشین تهران، پرونده قتل زهرا کاظمی، خبرنگار ایرانی - کانادایی و عدم رسیدگی به آن، بازداشت ده‌ها روزنامه‌نگار و فعال سیاسی، دستگیری هزاران معترض و اعمال فشار بر روی آنها از جمله مواردی بود که فعالان حقوق بشر به پرسش‌های مطرح درباره آنها پاسخ دادند.

نمایندگان ایران در شورای حقوق بشر اعلام کرده‌اند که از مدافعان حقوق بشر کسی در ایران زندانی نشده است! اما در کنفرانس مطبوعاتی فعالان حقوق بشر گفته شد که بسیاری از این فعالان از جمله محمد صادق کبودوند با ۱۱ سال حکم حبس و اعضای کمیته گزارشگران بدون مرز که هفت نفر آنها بازداشت شده‌اند در زندان به سر می‌برند.

در این نشست محدودیت‌های اعمال شده در ایران، بازداشت‌های بهایی‌ها، اجرای حکم اعدام و از جمله اعدام افراد زیر ۱۸ سال، مساله سنگسار در قوانین جزایی ایران و وضعیت بازداشت شده‌های پس از انتخابات از انتقادهای مطرح شده به وضعیت حقوق بشر در ایران بوده است و سه کشور سنگال، مکزیک و پاکستان اعضای گروهی هستند که قرار است انتقادها و پاسخ‌های دولت ایران به این انتقادها را بررسی کنند. در پایان، نمایندگان این سه کشور نظرشان را به شورای حقوق بشر اعلام می‌کنند. بر اساس نظر این گروه در نهایت رای شورا درباره وضعیت حقوق بشر در ایران اعلام می‌شود.

در همین حال "شیرین عبادی" حقوقدان ایرانی، در آستانه برگزاری این اجلاس نامه‌ای سرگشاده به سازمان ملل متحد ارسال داشت و خواستار رسیدگی به وضع حقوق بشر در ایران شد.

عبادی می‌گوید که چون ایران در گزارش خود به شورا به حقایق مربوط به حقوق بشر در این کشور اشاره‌ای نکرده است، او نامه‌ای سرگشاده خطاب به نمایندگی شورای حقوق بشر نوشته است.

او در مورد نامه خود چنین می‌گوید: "در این نامه به وضع حقوق بشر بخصوص پس از انتخابات ریاست جمهوری اشاره شده است. از جمله به بازداشت‌ها، اعدام‌ها، وضع زندانیان سیاسی و بالاخص زندانیان بیمار که تعدادشان شصت نفرست و در بین آنها دکتر محمد آقای ملکی، دکتر یزدی، منصور توسلی و بهزاد نبوی احتیاج به درمان فوری دارند. هم چنین در این نامه من در مورد گروگان گرفته شدن بستگان زندانیان برای تحت فشار قرار دادن آنها نوشته‌ام؛ از جمله زندانی شدن دو دختر مهندس توسلی و بطور کلی به تمام مواردی که در مورد نقض صریح حقوق بشر وجود دارد اشاره کرده‌ام".

این حقوق‌دان سپس اظهار امیدواری کرد که با رو به وخامت گذاشته شدن وضع حقوق بشر در ایران با درخواست او مبنی بر تعیین یک گزارشگر برای نظارت بر وضع حقوق بشر ایران موافقت شود. گرچه او

گفت که تصمیم در این مورد به عهده کشورهای عضو و نه کمیسر عالی شورای حقوق بشر خواهد بود.

در همین حال سازمان گزارشگران بدون مرز هم با انتشار بیانیه ای از کشورهای شرکت کننده در این نشست خواست تا بر اساس اصول ناظر بر حقوق انسانی به محکومیت ایران رای دهند.

در این بیانیه به سازمان ملل متحد یاد آوری شده است که با وجود "نقض آشکار حقوق بشر در ایران، این کشور هر سال از محکوم شدن نجات یافته است".

گزارشگران بدون مرز در این بیانیه کشورهای را که در برابر "سرکوب خونین" هشت ماه گذشته در ایران سکوت می کنند، را به شراکت در این جنایت ها متهم کرده است.

در این بیانیه گزارشگران بدون مرز با ذکر آمار بازداشت ها و روزنامه های توقیف شده و تاکید دوباره که ایران بزرگترین زندان روزنامه نگاران در جهان است، وضعیت (حقوق بشر در ایران) را در ۳۱ سال پس از انقلاب در این کشور بی سابقه توصیف کرده است.

گزارشگران بدون مرز نگهداری زندانیان در انفرادی های طولانی مدت و زندان های مخفی را از مصادیق "جنایت علیه بشریت" برشمرده است.